

тебе
о
о;
пала,
ха,

10

Дівчаток москалі укralи,
А хлопців в москалі забрали...
А ми не наче розійшлися,
Неначе бралися — не сдналися.

5. XII. 1860.   Перводрук: Пражське видання, т. I, стр. 367.
Пітербург.

.....

Чи не покинуть нам, небого,
Моя сусіденько убога,
Вірші нікчемні віршуватъ,
Та заходиться рентуватъ
Возї в далеку дорогу?
На той світ, друже мій, до Бога
Почимчукус спочиватъ...
Втомилися і підтопталися,
І розуму таки набралися,
То й буде з нас!

5

10

Ходімо спать,

Ходімо в хату спочиватъ...
Весела хата, щоб ти знала!

Ой не їдімо, не ходімо,—
Рано, друже, рано!
Похόдимо, посидимо,
На сей світ поглянем.
Поглянемо, мої доле!
Бач, який широкий,
І широкий та веселий,
Ясний та глибокий!
Походимо ж, моя зоре!
Зійдемо на гору,
Спочинемо...

15

20